

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes évre 10. — kr.
Félévre 5. — " —
Negyedévre 2. — " 50 —
Egy órára 1. — " —
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA.**
Főmunkatárs: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

1000 szavas hasasos petit sorozat 5 kr. Nagyobb iratoknál a többi szerkesztésük a szerkesztőnek fel. Helyi, 4. minden külön bejegyzésért 30 kr.

A kierőszakolt főjegyző.

Debreczen, okt. 27.

A tiszántuli ev. ref. egyházkerület egyházainak többsége Dicsőfi József debreczeni lelkészt kívánta a püspök helyettesének székében látni s az egyházkerület közgyűlése tegnap délelőtt szavazattöbbséggel Zsigmond Sándor h. szoboszlói lelkésznek és alsó szabolcsi esperesnek adományozta ezt a tisztséget s vele a főjegyzői tollat. Ez a száraz tény, a melyet sem haraggal, sem okoskodással elvitatni nem lehet.

Kérdjük országot és világot, volt-e ehhez az egyházkerületi közgyűlés többségének joga, s ha nem volt, honnan vette hozzá a bátorságot? Mert nem az a vakmerőség, a mit Tisza István gróf annak bélyegzett, hogy akadt ember, a ki szemébe mondta a többségnek, hogy pénzen es lelki üdvösségén vásárolta meg azt a 368 szavazatot a melyet Zsigmond Sándor nevének össze tudott gyűjteni, hanem az az égbekiáltó vakmerőség, hogy 361-gyet csinált a Dicsőfi József 369 szavazatából. Ez az a vakmerőség, a mely vissza kell hogy pattanjon a többség fejére, a mely feketévé akarja tenni a fehéret s bevitte az egyházi életbe a politikát, az erőszak, az önkény, az igazság helyett a többség szavazatát odaállító politikát.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Egy csepp burnót.

— Elbeszélés.

A „Debreczen” számára Olasz eredetiből fordította: ifj. Tóth László.

Egy alig 20 éves, de már özvegy nő, ügyei rendezése miatt Bruxellesbe utazott. Miután oda megérkezett, egyik legelőkelőbb vendéglőbe szállt, a közös asztalnál érkezett vacsora után rendesen még egy felőrat töltött el az étteremben. Neve Maddelena volt, azon nők közé tartozott, akiket minden férfi imád, minden nő gyűlöl. No de bármit mondjanak is a hölgyek, elég az hozzá, hogy Maddelena ellenállhatatlan vonalmat gyakorolt minden férfira, kisebb volt ugyan, mintsem hogy növesét méltóságosnak nevezhetnék, de karcsu, csinos termete bármelyik festőnek is mintaképül szolgálhatott volna, bár arcvonásain nem látszott meg az a szabályosság amelyet egy kritikus megkövetelt, de arczsínének vakító fehérsége, élénk kifejezéssel telt szemei, égi mosolya minden érzékeny férfiszívre igen veszélyesek voltak.

Már néhány napig volt a vendéglőben, midőn történetesen az asztalnál egy fiatal portugálra talált, akit mint sok más bajai elbűveltek. Az ország szokásaival kevésbé lévén ismeretes a fiatal, heves ifju, c-akha-

De téved az egyházkerületi közgyűlés többsége, ha azt hiszi, hogy az igazságot egy könnyen le lehet gyűrni, a többséget egy illetéktelen vakmerően, kierőszakolt szavazással kisebb-éggé lehet tenni a józanul gondolkozók szemében; téved, ha azt hiszi, hogy az egyházközségek meg fognak nyugodni ebben a választás kendőzött erőszakosságban s elfogják ismerni Zsigmond Sándort egyházkerületi főjegyzőnek! Nem, és ezerszer nem! Zsigmond Sándor nem más mint az egyházak többségének akarata ellenére rájuk erőszakolt főjegyző, a kiről, feltesszük azt, hogy nem engedi magát felhasználni ily rut erőszak eszközeül s ha még le is tette az esküt, állását, mint a melyet nem illetékes és jogos módon nyert meg, megtartani nem fogja.

Igenis, nem tarthatja meg Zsigmond Sándor azt az állást, ha nem akarja, hogy kompromittálja funkciójával az egész egyházkerületet, az egész református puritánságot: ha pedig megtartaná, — a következményekért ő lesz felelős.

Igazá van Uray Imrének. Idejé már, hogy végét szakítsuk ennek a rendszernek. A mint készséggel meghajoltunk volna a többség akarata előtt, ha az egyház a k Zsigmond mellett dön-

löttek volna; époly határozottsággal tiltakozunk az ellen, hogy Zsigmond Sándor el merészelje foglalni azt a széket, a melyet az egyházak többsége Dicsőfi Józsefnek juttatott, de amelybe az egyházkerületi közgyűlésen uralkodó hatalmi politika erőszakkal Zsigmondot ültette.

Régen nézzük már aggódva, mint csinálják a szuperintendencián a politikát, miképen szavaznak minden választásnál, bizottságba, konventbe egyaránt minden ellenzéki érzelmű ember ellen, hanem most már felháborodásunk egész lángjától hajtva kiáltjuk: eddig és ne tovább! . . .

BELFÖLD.

Bánffy és Fiume. Bánffy most abban leli a gyönyörűségét, hogy nyilatkozik mindenről, mindenkinek. A napokban olvastuk csak, hogy elmondta terveit a nemzeti színház újalakításáról, majd a parlamentben ismertette szándékát a gazdasági kiegyezés meghiusulása esetére, legújában pedig a fiumei kérdésről nyilatkozott valami tekintélyes fiumei polgár előtt. A nyilatkozat, melyről egy esti ujság ad számot, annak a reménynek ad kifejezést, hogy az elentétek, melyek Fiume és a kormány között keletkeztek, a novemberben Fiumében tartandó értekezleten el fognak simulni. Továbbiakban ezeket mondja: A kormány nem akarja sem Fiume autonómiáját, sem Fiume olasz nyelvét bántani. Mint magyar ember a nemzetiségekkel szemben erősen so-

— Ah, asszonyom! mindezt megkíséreltem: az olvasmány elaltatott, a gondolkodás buskomorságot szerzett; a mi a társaságot illeti, barátaim egy része megcsalt, más része kigunyolt, a mi aztán nem ébreszt valamilyen nagy vonalmat az emberek és társaságuk iránt. Láthatja asszonyom, hogy semmit sem vesztek azzal, ha ezek helyett burnótszelenczettel mulatozom, azót Canoez, miközben újra elővette szelenczét s a hölgyet megkínálta.

Ezen tulságos viselet által az özvegy sértve érezte magát, főként az asztaltól, hogy a termet elhagyja.

— Nem, szép asszonyom, kiáltott utánna Canoez, Ön nem hagyhat el engem ily haragosan.

— Nem haragszom, viszonzá a hölgy, mialatt kezét az ifjúból meg szabadítani igyekezett.

— Tehát megbocsát, szölt a portugál csaknem esdekelve.

— Igen, igen, válaszolt a nő oly hangon mely ep az ellenkezőt jelentette.

— Szép igen szép, szölt Canoez, hogy arról meggyőzőn vegyen kérem, vegyen egy csepp burnót.

— E szavakra a szende nő nem tartóztathatta tovább magát es sirni kezdett. A férfiak, akik e jelenet tanúi voltak odamentek s egyik közölök egy olasz gróf kérde a portugált, hogy miért sértette meg e hölgyet?

Erre az ifju tűzbe jött s oly hangon felelt, mely a nőt megremegtette.

mar szerelmi vallomást tett, a hölgy azonban tartózkodóan felelt.

Canoez, így hitták a fiatal portugált, ajánlkozott, hogy elkíséri a hölgyet a színházba, azonban a nő elutasította az ifjut oly hangon, amely világosan mutatta, hogy magát sértve érzí.

— Parancsoljon — szölt Canoez, mialatt mellénye zsebéből egy kicsiny, művésziesen kidolgozott burnót szelenczét vett elő — egy csepp burnót!

— Nem burnótozom, viszonzá az özvegy bosszus arczczal, egy lenéző tekintetet vetvén rá.

— Pedig eliheti Madame, szölt a portugál, hogy megfosztja magát a legfőbb jók egyikétől, amiket a világ csak adhat. Minden élvezetet megpróbáltam, az egyik ellankasztott, a másik csömört okozott, az egyik kedvetlenséget, a másik but szölt. Vegre ezen időtöltésre jöttem, amelyet bizonyosan soha se fogok elhagyni.

Egy unalmas pillanathan eszembe jutott, hogy vegyek egy csepp burnót, könnyebbéget éreztem s már öt év óta, — ennyi ideje, hogy burnótozom — semmi unalmat se ismerek többé. Kegyednek is ajánlom, hogy kövessen engem, így elúzi kedvetlenséget.

— Semmi szükségem sincs rá, felelt a hölgy hidegen, ha volna kedvetlenségem, annak elűzésére tudnék más módokat is kitalálni.

— S mik lennének azok? kérde Canoez?
— Gondolkodás, olvasás, társalgás.

viniszta, de Fiumével kivételt tesz, sőt úgy ő, mint vele egész Magyarország kívánja, hogy Fiume olasz város maradjon. A kormány azt akarja csupán, hogy a fiumeiek annyi egyéb nyelv közt magyarul is tanuljanak. Ez nem sovinizmus, hanem magának Fiumének is érdekében van, hogy az állami hivatalok a fiumeieknek is megnyiljanak. Fiumében nagyban tanulják a német nyelvet, bar idegen nyelv, általában be-zelik. Mnek tehát az állam nyelvével szemben akadékoskodni, amikor nem nyomja el az olasz nyelvet? A legközelebbi azért, vegzte beszédet a miniszterelnök, hozzá fog járulni a helyzet tisztázásához és Fiume és az anyaország közt megint visszatér a korábbi jó viszony. Mivel Magyarország az utóbbi felreállítás dacára sem szünt meg tengeri városát szeretni.

Jubilál a horvát nyelv. Zágrabi zászlósertők, ide halga-satok, hozzatok szólnak! Ötven éve annak, hogy Szent István koronájának egyik alkotórészében ahol horvátok vannak, horvát a hivatalos nyelv. Horvát-Szlávonország épen úgy magyar föld, mint akár a nagy magyar Alföld, és ime, az igaz magyar szabadelvűség megengedte, hogy ott az emberek horvátul beszélhessenek az anyanyelvükön bir-ság előtt, tartománygyűlésen, sőt még a magyar országgyűlésen is. És e mellett meg is védjük a horvátokat, engedjük, hogy a mi árnyékunkban nőjjen, fejlődjen a kulturájuk, erejük, nemzetiségük. Ti pedig, zágrabi zászlósertők, megsejtettetek, leköpsödöttetek a zászlót, melynek árnyékában pihenve dolgozhattatok! Vajjon ma, amikor az ötvenéves forduló gondolkodásra készí, ezitek-e tetteket rutságot hatalmanságot és van szívetekben megbánás a jövőre?...

Elismerés a felisteneknek. Ha minden jól megy és semmi sem jön közbe, akkor a nemzet a jövő év tavaszán megadja a függetlenségi harc hőseinek azt, a mivel régen tartozik nekik. Szó van ugyanis arról, hogy a jövő évben, a 48-iki események félézázados évfordulója alkalmából, a nemzeti hősök érdemei és önfeláldozása törvénybe iktattassék, hogy a szabadságharc felisteneinek emlékeztetése kitörölhetetlenül adassék át a jövőidőknek. Az írtó törvényt azután a jövő évi márcz. 15-én az egész országban hivatalos ünnepségek közt hőzzék. A szép tervet, melylyel régi mulasztást pótolnának, reméljük, nem ejtik el, hiszen pénzbe sem kerül.

Haba igyekezett a hölgy a civakodókat lecsendesíteni, haba mondta, hogy ő nincs megsértve, mert a ké fél sokkal hevesebben fel volt perjedve, hogy sem könnyen lecsillapodtak volna. A kitorést ugyan igyekeztek elfojtani, de ez csak addig tartott, míg az özvegy a termet elhagyta; alig távozott el, s már megújult a szovaltás s rövid idő alatt oly hővre gyűnt, hogy a következő reggelre parhajt határozak el.

Igy akart tehát két értelmes és vagyonos férfi életre-halálra küzdeni, hogy egy képzelte gyalázatot verőkkel mossanak le.

Meghatározták az órát és a helyet s eltávoztak. Canoez néhány levelet írt s aztán nagy leptekekkel sétált a szobában föl s alá, a következőknek gondolva.

Egyszerre egész szag tolt szobájába s ajtója gyorsan kinyitott s az egész lepesőzetet füstbe borulva látta.

Először is másokra gondolt, elszaladt minden szoba előtt s kiáltott: tűz van! Nehány perc alatt mindenki kiszaladt a házból, ideje is volt, mert már minden oldalról pattogtak a lángok. Az első ember, kit Canoez az utcán talált, ellenfele volt.

— Istenem, kiáltott hozzá, hol az özvegy nő? s mindketten nyugtalanul tekintettek szájukra. A hölgyet sehol sem látták.

— Szent Isten — kiáltott a vendéglős rémülten — elvan veszve az a rész, ahol szobája van, egészen lángok közt áll.

— Gyorsan lajtorját elő! — kiáltott Canoez.

KÜLFÖLD.

Meglepetések a Reichsrathban. Három napi pihenőt tartottak csehek és németek s mikor újra összejöttek birkozni, azon vették magukat észre, hogy Kathrein, az elnök megszokott. Maga helyett lemondólevelét szökött a tisztelt Hazhoz, Bacsuzik köszönet nélkül es okát sem adja lemondásának. Nagy nehezen volt csak rábirható, hogy az állást elfoglalja, hetekig alkudozott vele Badeni. A jellemes úri klerikalis vezér csak azzal a feltétellel vállalta el újra nehéz hivatását, hogy a házszabályokat megtartsák, nem akart sem osztályt sem erőszakot, remélte, hogy sikerülni fog a partokat kibeküenni igazságos eljárással és a Dipauli-fele nyelvtörvényjavaslattal. A kompromisszumot is ő csinálta a múlt heten, hogy azalatt egyezség jöjjön létre a kormány és a pártok között. Ezekből az előzményekből lehet következtetni, hogy miért mondott le Kathrein? Azért mert az obstrukciót megszüntetési nem sikerült; azért, mert a kormány a házszabályok módosítását tervezte; azért, mert az alelnökök a lenyel Abrahamovicz és a cseh Kramerz erőszakos rendszabályokra hajlandók; és ezekről tanácskoznak; azért, mert alkotmányosság előtt áll Ausztria. Ezekhez nem járult hozzá Kathrein, a felelőseget Badeni és a tisztelt Hazra hárítja. Következik pedig ebből nagy zavar, mert szlav elnök nem keli a németeknek, német aligha találkozik s valószínű, hogy Dipauli és a karthikus néppárt a többségtől eszakadt és a keresztény szociálistákkal egyesül s akkor nincs többség a provizorium keresztülvitelére. Dipauli és Lueger együtt, mint mersékelt középpart foglalnak állást a parlamentben, német, konzervatív, katolikus és antisemita jelleggel, oppozícióban Badeni kormányja ellen. — Ennek elő jele Lueger interpellációja Badenhez kontra Banffy. Bacs magyarellenes polgármestere Banffy kijelentéseit a váms- és bankférdésben Ausztria elleni fenyegetésnek vélve, kérdi és felhívja az osztrák miniszrumot, hogy mi tevő lesz, ha Magyarország a közö- ügyekben önállóan jár el. Lueger biztosra veszi, hogy a provizorium nem megy keresztül s így a kérdés nagyon aktuális es minket is igen érdekel megtudni, hogy az osztrák kormány mit tervez, ha Magyarország eszelekvési szabadságát visszanyeri?

— Nincs egy se, felelt a vendéglős s még ha volna is, a nőt már nem menthetné meg.

— Legutóbb megkísértem, — mondta Canoez.

Ellenfele, a gróf, megjedve a borzasztó veszélytől, melybe rohanni akart, igyekezett őt visszatartóztatni, de ez kitepte magát kezzeiből s rohant a lángok közé.

— El van veszve! kiáltak mindnyájan.

— Nem nem! kiáltotta a gróf s futott a hágesó után, melyet reggel a vendéglőhöz közzel látott. Meztalálta s azon ablakhoz támasztotta, melynek Canoez, a hölgyet karjai közt tartva, a lányokkal küzdött.

— Hala Istennek, kiáltott Canoez, néhány pillanat múlva, midőn a kedves terhet karjain tartva, a hágesón leszalott.

— Hala Istennek, ismételték a jelenlevők az öröm és ijedség erzesével s e pillanatban összeomlott a ház azon része, ahol az özvegy szobája volt.

Canoez a nőt eszmélet nélkül találta agyában, paplanba burkolózva s így a lángoktól megőrizve: maga pedig teste nagyobb részén meg volt egetve.

Az özvegyet a nők gondjaira bízták s miután meggyőződtek, hogy senki el nem vesztte, Canoez és a gróf elmentek számárá lakást keresni. Szállást kapván, a nőt elhelyezték. Csak nagy fáradsággal beszélhetett s reggelre megmentőjét akar látni. A két ellenfél szíves kézsorítás után elvált egymástól, hogy nyugalmat élvezzenek.

Magyar királyiudvari muzeum.

Debreczen, okt. 27.

Ha igaz a volt a Politikai Értesítő című könyvomatossnak! Így gondolatban nincs benne semmi valótlanság és mégis alig merjük hinni, hogy a mi valamikor, mostohább időben Bácsbe vándorolt, az onnan visszakerüljön.

Pedig mostanában sok bihetetlennek tetsző dolog történt; sok olyan dolog lett, vagy lesz valóságga, amiről eddig csak almodozni mertünk.

Mert mit is ír az idézett könyvomatoss? Azt, hogy nemzeti relikviáink, amelyek akár történelmi, akár artiztikai szempontokból nevezetesekek, amelyek most a bécsi császári muzeumnak ékeségei, haza költöznek Budapestre és alapját fogják venni egy m. ktr. udv. muz-umnak.

A revindikálásnak ez a módja olyan egyszerű és természetes formája volna a különben bonyolult és fogas kérdés megoldásának, a minő volt a maga korában Kolumbusz tojása. — Ha a Bácsbe nagy idők folyamán átvándorolt műtárgyak és történelmi emlékek provenienciáját nézzük, akkor meg jogosabb és méltányosabb megoldás kontemplált módja. Mert azok az emlékek főként két uton-módon jutottak Bácsbe, a császári ház muzeumába. Megszakadás és nótapör esetén a régi magyar jog rendelkezései sze int a király volt az örökös, de személye, de hivatala okán. Amik így kerültek Bácsbe, azok a magyar királyt illetik és minthogy a magyar király székvárosa Budapest, nincs ok, a mert továbbra is Bácsben maradjanak.

A relikviák más nevezetes csoportját a nemzeti gondatlanság, a nemtudómság juttatta Bácsbe. A Hab-burgok között mindig voltak szavendelyes gyűjtők, a kik ágenseket utaztattak mindenfelé és összevásároltattak mindent, ami artiztikai vagy történelmi becses el dicsekedhetett. — Nálunk sok ideig nem igen volt érzék a gyűjtésre, nem is volt mód és nem is volt hely, ahol elhelyezük a gyűjtött dolgokat.

A bécsi császári muzeum magyar tárgy emlékei és kincsei tehát részben a magyar királynak, mint magyar királynak tulajdonai es jogos, meg méltányos, hogy ezek a magyar király székhelyén őriztessenek. Másrésztben családi tulajdon, de mert Magyarországot érdeklik első sorban provenienciájuk okán, a magyar király kegyelme és szeretete módol

Reggel Canoez felkereste az özvegy asszonyt.

— Oh, megmenőm! rebegé hálakönnyek közt. Mit mondjak önnek, folytatá tovább, hogyan fejezzem ki hálama?

— Csakélység az egész Csak legyen kegyes tőlem egy cs-pp burnótot elfogadni! mondá Canoez, a nő szavait nyajas vidámsággal felbeszakítva, ami azonban elarulta az igaztosságot, melyet szívében a nő jelentős szavai idétek elő. S elhihetik önök, szép olvasóhölgyeim, hogy az ajánlott burnótot az özvegy csakugyan elfogadta.

— Nos, nem találja-e kegyed burnótomat kitünőnek érdé Canoez.

— Oh nagyon is jónak találok, válaszolt a hölgy.

— Jól tudtam én azt válaszolt Canoez diadalmos arezkifejezéssel, hogy végre tetszen fog, hı erőt vesz kegyed magán, hogy azt megizelje. Többnemű s különböző burnótjaim vannak még, melyek mind az én utasításom szerint készülnek, tessék csak azokat megvizsgálni.

Nem tudjuk, mennyire haladt ezen vizsgálódásban az özvegy, de Canoez úgy találta néhány nap múlva, hogy őt az özvegy szép szemei igen különös állapotba helyezték. Egy napon, midőn csak magukban voltak, hirtelen oly mély gondolkozóba merül hogy kezeiből a burnótszelence kihullott s a padlón tovahengergett.

— Ön burnótját egészen kiöntötte kiáltott fel a hölgy.

találhat rá, hogy azoka is a magyar fővárosban őrizték.

Mindenesetre, ha a könyvatos hite valóság: úgy megvalósul a magyar nemzet egy régi ohajtása, úgy a magyar király udvara egy lépéssel ismét közelebb jut ahhoz, hogy külső fényben, látható méltóságban is egyenlő legyen az osztrák császár udvarával. Távol legyen tőlünk hogy ebben a dologban rideg jogi álláspontra helyezkedjünk, hogy követelni akarjuk, ami valaha a miénk volt. Mi a magyar király kegyességére, hozzáuk való szeretetére apellálunk.

Színház.

Arthur Kalandjai.

Vígjáték 3 felvonásban. Írták: **Daru** és **Chivot**. Fordította **Zempléni P. Gyula**. Először adták a debreczeni színházban 1897 október 26-án.

Komjátly igazgató gyors tempóban mutatja be az ujdonságokat. Három hét alatt nem kevesebb mint 4 premiert volt, színházunkban s erre a hetre magára újra négy esik s eddig a többség még az amely sikeresnek mondható. A gyimesi vadvirág és a Kék asszony után tegnap este a Vígjáték egyik műsordarabját Arthur Kalandjait mutatta be a trusulat s aratott vele ha nem is zajos de mindenesetre drék sikert.

Arthur Kalandjai n a k van egy nagy érdeme: francia és modern s még sincs benne izléstelenesség s ezért magáért szívesen elnézzük, hogy a szellemesség sincs mindenütt a francia nívóval bennne, mert jóízű megkacagatást úgy is. De ime a mese! Pontbrisi és Lipót követségi ataché (Tanay) nőülni készül, vőlegénye Madalárd kiérdemült timár és háztulajdonos (Szathmáry) leányának, Cecilek, (Szabó Irma) ez azonban nem akadályozta meg abban, hogy a leányt nyáron Froville-be szerelmi kalandba ne keveredjék. S a n l a C n l e n b e H e r m o s e b á r o u v a l (Komjátly) az inasok Benoit (Vidor) pedig a báróné szobalányával Jeanne-t el (Kiss Irén). A báróné nem felledkezik meg az atacheról s felakarja keressni s Pontbrisiének akkor jut tudomására, mikor inasa elbeszéli, hogy volt egy Artur nevű inas társa, — aki felvette a gazdája ruháját s mint ilyen sorban hódította a főrangú hölgyeket s mikor készen volt, bevallotta valódi nevét s helyzetét, erre aztán kidobták. Az

utolsó fázistól borsózik ugyan a Pontbrisié háta, de mégis felhasználja az ötletet s inasát adja ki maga helyett. Ebből aztán bolond-nál bolondabb helyzetek támadnak, amelyek a bolivradhoz jutják közel a darabot, ha engem azért mégis befejeződik a darab saltó-mertale nélkül, a báróné imádója, egy muszka diplomate Oursikoff (Fenyéri), a ki már párbábjára is akart hívti Benoit-Pontbrisié, megbékül a bárónéval, az átkéhe megkapja a gazdag Cecile Jeannett és az ő Benoit-ját.

A darabnak legnagyobb hibája az, hogy fele más; vígjátéknak indul, bohózatba csap át s ott sem marad meg, hanem visszatér a vígjáték medrébe. Meseszövése ügyes és érdekes, kacagató helyzetei állandóan maguknál tartják figyelmet, ötletei azonban nagyon vékonyan esepgetik a francia szellemességet.

Az előadás jó volt. Tanay és Vidor egészen jól játszottak, úgy látszik, hogy mind kettőjüknek ezek a lehetetlen szerepük az igazi világuk. Vidor határozottan akkor volt legjobb, mikor nem tudta Benoit, hogy mit kell csinálnia. Tanaynak pedig úgy látszik — immár kronika hibája, hogy a kezeivel nem tud mit csinálni. Elrontott sokat a játékán, egyebekben élénk és ügyes volt. Komjátlyne újból zajos hatást aratott az érzelmi szerelmes báróné szerepében, tolettje pedig egyenesen feltűntést keltett a II felvonásban. Kiss Irén és Szabó Irma jók voltak, mint mindig. Szathmáry pedig olyan alakítást nyújtott, hogy ha nem örülnék annyira az ittlétének, sajnálkoznánk kellene a vígszínházon, hogy már nem ő játssza ott ezt a szerepet. Fenyéri szintén kitűnő volt s egyszer nyit színen is kapott tapsot.

A darabot ma ismétlik, hisszük, hogy nem utójára.

Fejő

A klakk. A bécsi udvari opera új igazgatója, Mahler Gusztáv tudvalevőleg becsület szavukat vette a művészeknek, hogy a klakot nem támogatják. Most a „Raimund” színház Mahler intézkedéseit magáévá tette, és a színházban v a s á r n a p estére a claquet beszűntette.

A tiszántuli ev. ref. egyházkerület őszi közgyűlése.

— Második nap —

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, okt. 27.

Megtörtént tehát, elhangzott a hivatalos eskü a tiszántuli ev. ref. egyházak új főjegyzője ajkáról, meghallottuk tehát az ünnepélyes szöveget, a főjegyzői hivatalomat amelyre az egyházak gyűlékezeteinek többsége által törvényesen megválasztattam, híven betöltöm. „Isten engem úgy segítse!” Ezzel kezdődött a mai gyűlés, a melyről tudósításunk itt következik.

A jkönyv hiteljesítése után megalakították a Lengyel Imre lemondásával megüresedett egyházak világi tanácsbírói állásra beadandó szavazatokat felbontó küldöttséget a püspök és főgondnok elnöklése alatt Görömbei Péter, Balogh Ferencz, Simonffy Imre, Doroghy Lajos, Rásó Gyula, Soltész László és Ujfalussy Béla tagokból.

Ezután következett az új egyházkerületi egyházi főjegyző eskütétele, mely után szép beszédben mondta el programját.

A konventi tagok maudátuma lejárt, erre nézve tehát beszálltak a szavazatokat. Ezek eredménye a következő: megválasztottak rendes tagokul egyházi részről: Szabó János, Széll Kálmán, Sassa Béla, Szeremley Sámuel. Világi részről: Tiszai István gróf, György Endre, Horthy István, Isaák Dzsó, Pottagokul: Zsigmond Sándor és Davidházy János, egyháziak, Lengyel Imre és Boros Benő világiak. Szavazatot kaptak még: Balogh Ferencz, Doroghy Lajos, Kiss Albert, Degefeld Sándor, Ujfalussy Béla, Mezőssy Béla,

Sütő Kálmán, Dicsőfi József, Uray Imre. Az új főjegyző bizonyára nagy köszönettel veszi a bizalmat, melyet pártívei iránta póttaggá választásával kifejeztek.

Ekkor aztán a főiskolai ének és zenetanári állás betöltése következett. A tanári kar az öt pályázó közül egyedül P. Nagy Zoltánt ajánlja mint kvalifikáltat s azonkívül kitünő gyakorlata alapján Varga József debreczeni ev. ref. felsőbb leányiskolai ének és zenetanárt és orgonista kántort. Hosszabb vita fejlődött ki erre az állás miként való betöltése felett végre is Kovács Lajos tanítóképző intézeti igazgató javaslatára 1898 febr. 1-től 1899 jun. végéig P. Nagy Zoltánt alkalmazzák ideiglenesen s a jövő tanévben fog az állás végleges betöltése iránt pályázatot hirdetni s az 1899 évi tavaszi gyűlésen az új tanárt megválasztani.

Több küldöttség megalakítása után az 1898 évi költségvetést elfogadták. A nagyváradi felsőbb leányiskolai internátus segélyét 10 évre évi 1000 forintban a lapították meg, melynek első részletét az idén, többi részét pedig 1899-től fizetik ki. A 10.000 forint építési segélyből még benne levő 2125 forintot szept. 1899-ben fogják kifizetni. H a j d u Zsigmond püspöki utkárnak a jövő évtől kezdve 300 forint lakbért, s ez évre annak felet utalványozták, a tanítóképződei segélyegyletnek pedig 300 forintot.

A szatmárnémeti ev. ref. főgimnázium 30000 forint építési segélyt kért a kormánytól s a közökt. miniszter amortizációs kölcsön felvétele ajánlja, melynek járadékát a költségvetésbe felveszi. A szatmárnémeti főgimnázium fenntartó testülete a pesti hazai első takarékpénztárral kötött 5 1/2%-os annuitásról szóló kölcsönt mutatott be a kerületi gyűlésnek, mely azt jóváhagyta.

A debreczeni zoolórok forgalmának emelése érdekében küldött városi átirat folyamán Teledi K. Lajos bizományos körlevelét ellátták az elnökség ajánlásával s a gazd. tanácsot felhívták javaslatételre.

Ezután egy csomó miniszteri leiratot vettek tudomásul s tették meg azokra a szükséges intézkedéseket.

Rejtélyes eltűnés.

— Saját tudósítónktól.

Debreczen, okt. 27.

Megint egy rejtély, a szív az érzés okozta eltűnés adja kezünkbe a tollat. Egy fiatal ember eltűnéséről beszélnek e sorok ki szeretett s ki szerelmétől, vágyaitól zaklatva, a tavol idegenbe követte ideálját. Látni őt vagy viszont szeretni vagy miután nélküle nem élhet, lábai előtt meghalni volt egyetlen életcélje. S a beteges, a rajongó szerelem, az az érthetetlen csodás érzés erőtt vett a különben szorgalmas fiatal emberen s elhagyva a kötelességek teljesítését, anyát, hivatalt s követte a csábosan szép kék szempárt az ideált, — ki jelenleg Debreczenben lakik.

Az alatt az anya kétségbeesve tűnődött fia gyors elutazásán s hosszas kimaradásán. Szombaton legnagyobb szorongás és aggodalmak közt vette fia levelét, mely eddigi nyugtalanságát még fokozta. A levélben bucsút mond az ifju anyjának, életének, s értesíti szegény jó anyját, hogy mire ő e levelet olvassa fia nem lesz az élők között meghal öngyilkossá lesz, itt Debreczenben az Angolkirállyó szállodában.

Az ifju egy mármaroszigeti előkelő család sarja s megyei hivatalnok. — Még a mult hét elején távozott el hazulról s felőle csak szombaton, az édes anyjának czimzett levélben jött értesítés. — A fájdalomtól és kétségbeeséstől megtört anya a család egyik barátjához fordult ez ügyben tanács és segílyert. Dr. Lányi János tegnap este érke-

zett Debreczenbe az ügy mibenlétének megvizsgálására.

Az eset rejtélye azonban még nincs kiderítve, a mennyiben a fiatal ember két napi itt időzés után elhagyta az Angol királynőt. S azóta mi hír sincs felőle. Ösmerősei és hozzátartozóinak azt mondta, hogy hazautazik és odahaza nem tudnak róla semmit sem.

S az anyai szív megtörve a fájdalom súlyától remeg, fél a következő percz utaláni rossz hírtől, retteg, aggodik eltűnt, elvesztett fiáért.

A család megbizásából itt időző dr. Lányi kutatásai nem vezettek eredményre, bár a rendőrség segélyét is igénybe vette.

Versio sok szokott keringeni ilyenkor s az egyik versio szerint a fiatal ember most Szatmáron időzik, a másik szerint már már itt a környéken öngyilkossá is lett. Hogy e hírekből mi igaz, azt csak a jövő fogja felderíteni.

TARKA-ÉLET.

Szemedben most is . . .

Szemedben most is az a láng,
Mely szívbe kap villám előtt;
A hang ezüst, a fűt arany,
Ah, bajad, nem fogyott, de nőtt.

Még sem lehetsz te már enyém!
Találgatod tán az okot?
A régi bár szívem, de lásd —
A telekkönyv megváltozott!

Kalapács.

A védő könyvei.

Mióta a királyi tablat decentralizáltak, a m volt rá eset, hogy a királyi tabla bírói olyan vigan üleseztek volna mint a mult heten egy delvidéki városban, amely nevezetes sajtopöreinek nagy számáról. Annyi volt ott minden időben a sajtóbeli összekülönbözés, hogy a kormány néhány évvel ezelőtt költség kímélés szempontjából esküdszöveget adott a városnak, hogy vegyen vessen a beidezett tanuk népvandorlásának. S most sem mutik het, hogy tizenkét polgar, három bíró, egy panaszos es másfelteucatanu ne tpegnének az elmarasztás vagy fölmentés eselyeire.

Az az ügy, amely olyan zajos derűtséget keltett a kir. tabla bírái között, nem involvált a sajtó utján elkövetett vétéget, hanem szimpla kávéházi összeszólalkozás volt, amely azután a vádlott részéről becsületsértessé fajult. — Egeszben veve néhány »sirk-fogó« és »pernahajder« hozza ki sodraból a panaszos, olyan ezimadományozás, a miről még a hivatalos lap sem tud, de konzekvenciáran egy elvi határozatot provokált, ami nagyban érdeklí a delvidéki jogászvilágot.

Mert a panaszos képviselője főlebbzéssel elt a fölmentő itélet ellen és álláspontját ekkeppen indokolta:

»A királyi Tabla itéletét nemcsak védenzem becsületsértés megreperálása szempontjából tartom szerföltött fontosnak, hanem annak elbírálására is, hogy vajjon jogában áll-e a védőnek olyan eszközökkel befolyásolni a bírákat, a miket nem provideált a törvényhozásnak mindeore kiterjedő böles gondolkodása. — Ellenfelem, a vádlott képviselője ugyanis híres műkönyező es könyzacskója olyan ingerlékeny, hogy a legkisebb erintesre ontja a mások elérzékenyítésre szolgáló nedvet. Hol a szimpla meghatottságot jelző vékony cseppekben, hol pedig olyan sürű áramlással, hogy a helybeli árvízvész bizottság azonnal permanenciában levőnek jelenti ki magát, miheyt híre jár, hogy a t. kollega mint védő fog szerepelni.

Mert semmi kétség, tekintes királyi Tabla, hogy a »sirk-fogó« es a »pernahajder« kifejezések becsületsértést jelentenek egy adóját pontosan befizető es erkölcsi makulától ment polgártársra nézve. A helybeli járásbíró pedig csak ezek ellenére mégis fel-

mentette vádlottat, noha számos tanu bizonyította, hogy azokat a kifejezéseket tenyleg használta.

Miert? Mert a védő könnyeinek árja megindult, megindította a bírót, elérzékenyítette oly annyira, hogy jobb meggyőződése ellenére is fölmentő itéletet hozott.

Nehogy azonban a mélyen tisztelt kir. Tabla azt higgye, hogy én hasból beszélek, A) alatt mellékelve csatolom ezt az üvegesét, teljesteli t. kollegám könnyeivel, s mikor azokat elsrta, nem is a védenze sorsa hatotta meg annyira, hanem pusztán csak egy fogadás, amelyet vele kötöttem. Száz regalitás szivar volt a fogadás díja, ha ő egy félóra alatt telesírja az üveget könnyeivel es már a huszonegyedik perczben megnyerte a fogadást.

Körem tehát a tekintetes királyi táblát, hogy nemcsak a hozott itéletet megsemmisítse, új tárgyalást kitűzzen, hanem a kollegyamat is elültsa a műkönyvezéstől, amely a bíróságot a törvényhozás böles gondoskodása által a m provideált módon befolyásolja itélet hozásában.

A királyi Tabla, miután zajosan derült hangu atának hallgatást parancsolt, e utasította a főlebbező védőt keresetével es itéletét következőleg indokolta,

»Miután a védőnek nemcsak joga, hanem kötelessége is, hogy védenzenek érdeket minden e törvény által megengedett eszközzel előmozdítsa;

miután nincs semmi által sem bebizonyítva, hogy a tárgyalás folyamán »tett könyvek nem voltak az igazi erzés kifolyásai hanem csak az ugynevezett műkönyvek;

panaszos képviselője föltétlenül elutasítandó es a költségekben elmarasztalendő volt. A mi pedig a mellékelt es bizonylatul szolgáló üvegesét illeti, a mely vádlott képviselőjének könyveit tartalmazza, az panaszos képviselőjének visszaadandó, mivel azt megfizette (lásd a száz regalitást) es más részről nem támasztatott igény azok birto kolására nézve.

A keresével elutasított védő, levonta ebből a határozatból a levonható következményeket es folyamodást intézett a közoktatási miniszterhez, a melyben arra képi, hogy a budapesti egyetemen es a hazai jogi iskolakon tanszékét állaudósítsion — a műkönyvezésnek.

Ugy hisszük, hogy nem velekedünk helytelenül, ha úgy látjuk miszerint az efele dolgok nemcsak egy kir. tabla területén fordulnak elő azért alkalomszerűnek találtuk vele olvasóinkat megismertetni.

TÖRVÉNYSZÉK.

Rablógyilkos asszony.

Ma d. e. 9 órákor tartották meg a végtárgyalást ama iszonyu büntetben, melyet egy gyöngö asszonyi lélek csupán pénzsovargástól ösztönözve, még gyöngébb agg asszonyon hajtott végre. 9 órákor teljesen megtelt a tauácsterem hallgatókkal s érdeklődőkkel. 9 óraa után jelent meg a megalkult bíróság a melynek elnöke dr. Szeőke István, szavazó bírái Oláh Miklós es dr. Tóth Aurel kir. albíró voltak s Poroszlay Gy. volt a jegyzője. A vádhatóságot dr. Nagy László kir. alügyész képviselte, — az asszony védelmet dr. Körössi Kálmán vállalta el. — Ekkor bevezették a bűnös asszonyt Habuczky Györgynét szül: Kardos Zsuzsát ki teljesen megtörve állott a vétkének sulya s bűnös lelkiismerete miat: s töredelemesen bevallotta, hogy a mult év márczius 17-én nagynénjével jött Debreczenbe, hogy ltszet vásároljon. Utközben a nagyerdén megérelődött lelkében azon szörnyű gondolat, hogy nagynénje holt tetemén jussion annak pénzéhez, aki 10 frtot hozott a városba felváltás végett. A pénz utáni vagy még csak ösztönözte a bűnös asszony öntudatát s evetkes gondolat akarattá, majd tetté vált midőn egy tisztásra érve, megpihenni leültek ekkor rá támadt nagy nénjére s összegöngyölt kendővel megfojtotta. Hogy a gyilkosság vádját

élől a földi bíró előtt magát megmentse, a holt tetemet fölakasztotta egy fára, hogy az öngyilkosság látszata forogjon fön, aztán a zsebét kifordította, hogy úgy látszódjék, hogy az öngyilkos kiraboltaott. Ezután nyugodtan tért haza. A csendőrk vallatására mindent tagadott, míg 2 nap mulva lelkiismerete ke-rekedett felül s mindent bevallott.

Megható jelenet volt, midőn a bűnös asszony ecsetelte a nyomorát s hogy mily szégyenséghen él ő gyermekeivel együtt voltrá eset, hogy minden napi kenyere sem volt meg. Föltűnt szemei előtt, hogy milyen könnyen megszerezheti ő a tíz frtot s ebből családját mily könnyen ellathatja es esábitó gondolat elűzte előle a jogot, a becsületet, a vérrokon-ságot, de megérlette benne a gyi kos szándékot. Ezutanköve keztek a nagyszámutanuvallomások, majd a szembesítés. A tárgyaást 1 órákor felüggesztettek, hogy majd délután folytat-hassak.

Táviratok.

Alkotmányrevízió?

Bpest okt. 27. A »Debr.« ered. táv.

A »Freundenblatt« tegnap száma állítólag jól értesült forrásból a következőket jelenti: A magyar kormány az osztrák kabinetet már rögebben arról értesítette, hogy arra az esetre ha a kiegyezési provizorium november közepéig nem szavaztatnék meg, a magyar kormány kénytelen lesz a magyar országgyűléssel közölni bizonyos lépések előkészítését, a melyek ez esetre megeendők volnának. Ugyancsak megállapodtak volna már állítólag magyar kormánykörökben a közös ügyek elintézési módja iránt is az esetre, ha a birodalmi tanács ülései határozatlan időre elnapoltatnának.

E szerint a hadügyi es köügyi politikát nem a delegációkban, hanem a magyar országgyűlésen tárgyalnák. Az ezzel járó felelősséget B a n f f y Dezső br. miniszterelnök mint a közös külügyminiszter es F e j é r v a r y Géza br. honvédelmi miniszter mint a közös hadügyi miniszter helyettese valának magukra. — Erre a Bud. Tud. a következőket írja: Nem ismerjük azt a jól értesült forrást a melyből a »Freundenblatt« es közleményt merítette, de a magunk részéről oly értesülések alapján a melyek illetekességet es hiteleséget senki sem fogja kétségbe vonni, a leghatározottabban kijelenthetjük, hogy az osztrák kormány a magyar kormánytól ilyenemű szándékairól soha semmi értesítést nem nyert es hogy a magyar kormánynak soha eszébe sem jutott a közösügyeket a delegációk mellőzésekkel elintézni. Szóval a »Freundenblatt« értesülése ugy egészenben mint részleteben az utolsó betűig alaptalan kohlomány.

Udvari vadászat.

Budapest, okt. 27. A Debr. ered. táv.

Tegnap a szent-királyi pagonyban P e t e r a vadászati főintéző vezetése alatt hajtvadászat volt, a melyen a király Ö Felségén kívül részt vettek L i p ó t bajor herceg, L i e c h t e n s t e i n herceg első főudvarmester, P a a r gróf lovassági tabornok főhadsegéd, A l b e r t i gróf, K u l n e r báró es W e s s e l y György szárnysegédek, L i l i e n b a r ó, K e r z l d r. főfőorvos, P o d m a n i c z k y Géza báró, L u d v i g h Gyula az államvasutak elnökigazgatója es ecsetei H e r z o g Péter. A vadászat reggeli nyolcz órákor kezdődött es delutáni fél 5 óráig tartott. Terítékre került két vaddisznó, két szarvashéhen, 194 fácán, 64 nyul es 4 fogoly. Ö Felsége mindjárt az első hajtásnál egy v a d d i s z n ó t lőt. — A reggeli után ő Felsége a király a jelenlevő vendégeket hosszabb megszólítással tün-tette ki. Ö Felsége delután 3 órákor abban-hagyta a vadászatot es a valkói pagonyba vaddisznóra ment vadászni.

Új erdőpusztító bogár.

Budapest, okt. 27. (A Debr. ered. táv.)

Több napnap hírével kapcsolatban, hogy a Mátra vidékein ismeretlen rovar pusztít a

vetésekben, illetékes helyről nyert értesülé alapján közli Bud. Tud., hogy a földmivé-
ügyi miniszter már utasította a rovar-tani
allomást, hogy kötege útján a bajt a hely-
szinén azonnal vizsgálta meg, a szükséges
ővintézkedések iránt az érdekelt köröket
tájékoztassa. Megjegyezzük még, hogy a
miniszteriumban idáig ezen újabb kártevő
rovarról jelentések be nem érkeztek.

Ujdonságok.

* **Személyi hírek.** B o c z k ó Sámuel kapitány a tegnapi esti gyorsvonattal megérkezett Budapestre.

* **A honvéd tiszti étkezők építé-
se.** A 3-ik honvéd gyalog ezred tiszti
étkezőjének felépítése tárgyában ma jött össze
a vegyes bizottság K o m l ó s s y Artur
elnöklete alatt a városbaza nagy tanácsster-
mében. A honvéd tisztkar kérte a város-
hogy építsen a péterfia laktanyában egy egy
emeletes tiszti étkezőt s ber fejében egy
századosi vagy legfeljebb egy őrnagy-illet-
ményt ajánlanak meg. A mai vegyes bizottsá-
gi tárgyaláson a tisztkar kívánságának
ilyen alakban való fentartásától elállott, ha-
nem azt oda módosította, hogy mindössze a
péterfia ucajai laktanya udvarán építsen a
város e célra egy egyemeletes épületet. Mi-
vel a közelebbi napokban a B i k a
bérlet á r s a s á g egy új beadványában
a nevezett étkezőnek a Bika vendéglőben való
felállítására, ajánlatot tett a bizottság a tisz-
tkar ajánlatára nem nyilatkozott, hanem azt
a tanácshoz terjesztették be s a tárgyalás ek-
ként egyelőre eredmény nélkül végződött.

* **A gyász fényűzése.** Közeli az a
nap, a melyen mindenki gyászol, mert halottja
mindenkinek van. A nagy fővárosi útleitnek
kirakatai fényűzéssel hirdetik már a szomorú
nap jövetelét és aki emlékezik az elköltözött
szeretteire; az már kiszemeli a viragot, mely-
ből koszorút fonatni fog a kedves sírhalomra.
A gyász e külső dísz tömegtelen kincset
emészt fel. Divattá lett a pomba a gyászház-
ban és csak a fővárosban körülbelül egy
millió forintot tesznek azok a költségek, a
melyet koszorúkért és díszítésekért kiadnak.
A gyász-ily kifejezése nem helyes. Az a ki-
dobott millió, amelyet végre is a halottnak meg-
nem éreznek örök almódasukban, számtalan
könnyet és vigasztalan keservet szüntethetne
meg az élők között. Gazdagjai, irigyelt pénz-
hatalmasai az életnek, gondolatok a nyomor-
ban sanyolókra, mikor fényűzéssel készülők
áldozni a halottak emlékezetének! Vannak
itt élők a földteken, kiknek jobb lenne nem
itt lenniük, mert sorsuk inség, sanyaruság,
éhezés. Jussanak eszetekbe ezek s ne felejtsek,
hogy fekelnek a siri világukból halottaiok, ha
a diszt kihagyják a gyászból s a drága kos-
zoruk árának egy részét a szegényeknek ad-
jatok kenyérre, ruhára.

* **Deák csiny.** Jó mulatság után, erősen
beborozva, vigan dalolgatva igyekeztek haza
felé az ifjak s midőn az utjuk egy tanárjuk
lakasa mellett vezetett el, nem állhattak meg,
hogy el ne kövessenek egy derék csint s te-
kintve a multbani absentiákat, lecsavarták és
verték a kapu kilincseit. A rendőrök észre-
véven a tettet, elakarták őket fogni, mire a
trefás fiúk komolyan futásra vettek a dolgot.
de a rendőrök úgy látszik jobb futók voltak,
mert elerték őket s a rendőrségre kísérték
őket, hynnan kellő igazolás után elbocsá-
tattak.

* **Csizma tolvaj.** N a g y István csavargó,
ki a rendőrségtől a múltkor 30 napi büntetés
elől elszökött, tegnap a csizmadia szinből jött
a színház körüli terezen at, karján két pár
csizmával. A rendőrelőt gyanus volt a két pár
csizma eredete és a csavargó felé tartott,
ki meg látva a rendőrt megsejtette annak a
szándékát s eldobta a csizmákat és elfutott. A
csizmákat a tulajdonosok kellő igazolás mellett
átveheti a III ker kapitányságnál.

* **A színház czukraszadjának új helyisége.**
A régi szük odu helyett tágas szép helyiségre
költöztette at a czukraszadt K o m j á t h y
igazgató. Igazán szép és dícsérendő K o m

j á t h y ezen tette, mert látszik, hogy a
színház látogató közönség kényelme szíven fe-
szik és a közönség kényelmének megszerzésére
még anyagi áldozatoktól sem riad vissza. A
szép, tágas terem valóban meg fog felelni a
céljának, hogy a közönség szünetek alatt üdű-
lés czéljából felkeresse, de ehhez több auer-
égő volna szükséges a félhomály elosztására
és befűtetni, hogy a közönség ne fázzon. A
pesti opera, a Nemzeti színház és Népszínház-
ban különben hideg Buffet is van, jó volna
ezt is meghonosítani a czukraszadnál.

* **Egy érdekes kerékpározás.** Csí-
nos zöld vadász kalap alatt, mosolygó szép
szemek, kedves arc. Fekete szoknyában sötét
kabátban jár, azaz biciklizik egy kis hűséges
kutya kíséretében Debreczen sensa-tója, a ke-
rőkpáros hölgy. A mult heti kalandos törté-
netei bejárták már a lapokat, a melyek bár
rem minden részökben igazak de belőlük
egyezően ki lehet olvasni a brutalitást a minek
a v a s u t o n e g y e d ű l u t a z ó nők
ki vannak téve k i s s e b b állomásokon.
Lapunk egyik munkatársa fel is kereste a
bicikli-tan felkes hivat, ki bejárta már
kerékpáron fel Magyarországot, hódolva egyet-
len szenvedélyének a biciklizésnek. Éte-
telve van kalandos mozzanatokkal, melyek
ha nem is Trilby regényi motívumai, de más
tekintetben érdekes anyagul szolgálhatnának
egy regény megírására. Most Nyiregyházáról
jött kerékpáron, hová Nánásról érkezett. Volt
már Gyula-Fehérváron, Fiumében, Kassáról
Nagy-Váradra, Szegedről Budapestre utazott
már kerékpárján. Jelenleg előtanulmányokat
csinál egy új művéhez, megakarja tenni az
utat Debreczenből a holdba. Bármennyire
igyekeztünk is a modern kis hölgyet e
k a l a n d o s u t j á r o l i e b e s z é l n i,
de ő szilárdul megmaradt elhatározásánál. —
A hölgy csinos kerékpározó ruhájában minde-
nyütt élénk feltűnést kelt s nem egy sétáló
ifjú csettint utána a takaros kis leánykának
midőn kis kutyácskájával oldalán elrobog az
utczán.

* **Sikerült fogás.** A debreczeni esend-
őr század parancsnokság őrmestere D o b o s
József sikerült fogást tett. Egy reg körözött
tolvajt, ki több rendbeli lopást és apróbb rab-
lások ekövetésével van vadolva, fogott el és
tett ártalmatlanná. E r d é l y i János Szent
györgy ábrányi lakos az illető utójára Nyir
Acadon követt egy rablást, s ezen ügyben
a fenti őrsparancsnok volt megbizva a nyo-
mozással, kinek sikerült is lettezt Erdélyi
személyében elfogni és a kir. ügyészségnek
átadni.

* **Bessenyei György szobra.** A magyar ne-
mes testőrség híres irojának, Bessenyei
Györgynek emléket szőlőföldje: Szabolcs vár-
megye tudvalevőleg szoborral fogja megöröki-
teni. E szoborról tévesen azt híresztelték,
hogy még ez evenben le fogják leplezni. Ez a
hír nagyon korai, mert a szobor mintája csak
most készül Kallós Ede várbarzari műtermében.
A befejezett miltát a művész valószínűleg a
tavaszi kiállításra is be fogja mutatni ugyan-
akkor ércbe is önteti. A leplezés igy csak
a jövő évben történhetik meg.

* **Hitoktatók értekezlete.** A nagyvárad-
alsófoku ipariskolánál működő hitoktatók val-
laskülönbség nélkül szép egyetértésben érte-
kezletre jöttek össze tegnap d. u. 4 órakor
a körösparti községi iskolában. Az értekezlet
tárgyat annak megbeszélése képezte, hogy a
hitoktatók a város által fentartott ipariskola-
nál teljesített hitoktatásért a törvényhatóság
tól személyenként 50—50 frt tiszteletdíjat
kérjenek.

* **A tragikomédia.** A tragédia az,
hogy az öreg Beke Sándornét a N. Gspó
utca szegieten egy két lovas kocsi elütötte s
a homlokán és karján megsérült. A sérülése-
ket dr. Balkányi Ede kerületi orvos kötözte
be. A komédia pedig az a dologban, hogy a
rendőr szavára a vigyezzallan kocsis s nem
állott meg, de közéjük c-apott a lovaknak,
hogy a letartóztatástól meneküljön. A rendőr
egy arra baktató talligára kapott fel és az
öreg rokkant tallossal próbálta a repülő
kocsit utólrni. Midőn látta, hogy czéjárt nem
kepes elérni, általános bahota között mondott

le a kocsi ilyen módon való üldözéséről. A
kocsi S z a b ó Kalmán szódagyáros kocsija
volt és a kocsis neve K e l e m e n Mibály.

* **A debreczeni kereskedelmi és iparka-
mara közgyűlése.** A debreczeni kereskedelmi
és iparkamara 1897. okt. 28-án azaz csülör-
tőkön d. u. 3 es fél órakor, a kamara helyi-
ségében közgyűlést tart a következő tárgyszo-
rozattal; I. Elnöki megnyitó. II. Titkári jelen-
tés a kamara ügyforgalmáról. III. A nagymél-
tósági m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur
leirata, a kamara 1899 évi zárszámadásai-
nak j ó v a h a g y á s a tárgyában —
IV. Ugyanazon miniszter ur leirata, a válla-
la i egyesületek (cartellek) törvényhozási sza-
bályozása tárgyában. V. Ugyanazon minisz-
ter ur leirata az uzsoráról és karos htel-
ügyről szóló 188 évi XXV. t-cikknek észlelt
hatása tárgyában. VI. Ugyanazon miniszter
ur leirata, az 1884 évi XVII. t-cz kk 50 §-nak
módosítása tárgyában készített törvényjavaslat
veleményezése iránt. VII. Ugyanazon miniszter
ur leirata az 1900 évben Párisban rendezendő
világkiállítás tárgyában. VIII. Az 1895—1896
évi kamarai jelentés bemutatása. IX. Kein
Mór és Péterffy debreczeni bej-egyzett cég
beadványa a toke kamatadó kivet se tá-gya-
ban a miniszter urhoz intézendő felterjesztés
iránt. X. A nyiregyházi kereskedő tarulat
beadványa az adókiadó és felszólamlasi
bizottságok helyesebb alakítása tárgyában. XI.
Az 1897 évi költségvetés megállapítása. XII.
Az osztrák magyar bank debreczeni, szatmari
és m. szigeti fiókiintézetének megkeresése váltó
bíraló tagok kijelölése iránt. XIII. A szatmári
kültagok beadványa, Szatmár székhelytel egy
felvidéki kamara létesítése tárgyában. XIV.
Beregvármegye törvényhatóságának, egy ka-
marai külpóttagnak újonnan történt megvá-
lasztásáról szóló jelentése. XV. Eötvös K.
Lajos tanfelügyelőnek Jasz-Nagy-Kun Szolnok-
megyébe történt athelyeztetése alkalmából
intezett bucsuirata. XV. Netaláni indítványok.

* **A gyorsíróverseny győztesei.**
Az országos magyar gyorsíróegyesület vasár-
napi versenye a képviselőház üléstermében
szép közönség jelenlétében folyt le. Mintegy
száz pályamunka adatott be, melyet az orsz.
gyorsírókból es gyorsírástanárokból álló
bírálbizottság nyomban megbírált. Az első
fokon (220 szótag perczenként) a 4 aranyból
álló díjat Gunya Bela bankhivatalnok nyerte
el, elismerő okiratot kaptak: Vayer Lajos
bölcsészethallgató és Vörös Oszkár joghall-
gató. A második fokon (180 szótag) a két
aranyból álló díjat Bőröcz Mihály műegyetemi
hallgató nyerte el, elismerő okiratot kaptak:
Agárdi Jenő, Siklóssy László, Berkovics
Lajos. A harmadik fokon (130 szótag) 1—1
aranyból álló díjat nyertek Agárdy Jenő jog-
hallgató és hevesi Bisicz Odón gymnasiumi
tanuló, mindketten teljesen hiátlan munká-
lattal, a hólgydíjat (1 arany) Kovacs Izmére
urhölgy, hivatalnoknő nyerte el, elismerő
okiratot kapott Táussig Eleonora urhölgy.
A l e g s z e b b é s l e g s z a b a t o s
s a b b s t e n o g r a m m külön díjt
(1 arany) a bizottság a pályanyertesek közül
hevesi B i s i c z Odónnek ítélte oda. Elis-
merő okiratban részesültek a harmadik fokon:
Vaumak János, Halász Gyula, Kovacsics Sin-
dor, Majercsak Rezső, Bráuer István, Thomay
Ernő, Fleischmann László, Hrebeczky József,
Rosner Ignacz, (Stolze-Fenyvessy rendszerű
mérkőző), Mokry Ferencz, Krausz József,
Schwarz Sámuel, Borsody Vilmos, Korniss
Bela, Schaffer Adolf, Schiffer Nádor, Arci-
her Henrik, új Riegler György, Serly Antal,
Becker Mihály, Jezsó Garovszky Domokos,
Perl Gyula, hevesi Bisicz Pál, Schaffer Armin,
Unger Bela, Polgár Jenő, Pfeiffer István,
Schwarz Edé, Wágner József, Olasz Dezső,
Videki díjat (1 arany) Probst János te-
mesvári főgymnasiumi tanuló nyert.

* **Beszűntetett tanfolyam.** Dániel
Ernő báró ker. miniszter a vasuti szertári
kezelőnői tanfolyamot beszűntette. — A rég-
folyamodásoknál annyi vizsgázott kezelőnő
maradt előjegyzésben, hogy évekig alig lehet-
sége a ritkán megüresedő állásoknál őket
alkalmazni.

Dugaszolás.

Írta: Gondy Karoly.

Puff! fut a sampány... ki iszik no? Nono varjunk egy pettyet, ne igyunk a medve bőrére... előbb lássuk magát a medvét.

A debreczeni színház a sok városi bonija mellett állami conventiósoknak is felcsapott: szép honoráriumért ügyes opera tagokat farrag a centrum számára.

Kezdetben mikor a színház megünyilt nem csak opera preparandája, de rendszeren jó operája volt, melyet a halás közönség partolt. Annira jó volt az éneklő személyzete, hogy csak úgy egymás után esaltak föl a tagjait, mi pedig poco a poco sülyedtünk az operában és hozza szokott fülünk a conservatoristák ének estélyéhez, míg végre az opera moreno-ja bekövetkezett.

A Cremonai hegedűs nyitotta meg az opera ciklust; lehet, hogy a Negy Haimonfi azon jelenetével fog végződni, miután a hercegek a kincsés ládáját üresen találják; a 10.000-tos dugó mellett még ez is megeshetik.

De hát végre az reánk nem tartozik; mi csak a mazunk emlíni neveljük az országos intézeteket, mert mi jó dajkák híreben állunk.

Hát a miniszter nem is rosszul spekulál, mert még is hallatlan, hogy a főváros folyton idegen ajku énekeseket szedi magas fizetéssel tud szerződteni. Es miért? mert az egész országban egyetlen egy operaház van, a hol csak k é s z e n lehet fellépni. Hol is próbálna szerencsét a magyar énekes? csak nem mehet Bécsbe vagy Berlinbe egyenesen, nem mindenki oly szerencsés mint Bignio volt, kit rendkívüli hang anyaga miatt a bécsi udvari operához szerződtek; de kit a szerződés lejártaival sem iparkodunk visszahódítani. — Ugy látszik, nem is kell nekünk a magyar... mennyire bajosabb a zene olasz szöveggel és mily elragadó a B i a n c h i, D o n a d i o név!... pedig a Dona-dio (isten adta) a magyarban nagy karriert csinálna.

Az opera még Budapesten is sok kalambitasokkal küzd és még mindig ott van mint mikor a drámával együtt volt a nemzeti színházban; csak minden másnap nap tarthat előadást, mert nem telik két öltő primadonnára, de még a válogatott publikum sem hallgatta egyre a Richter vezetése alatt a Musika Wagneriana-t.

Az igazat mevallva, nekünk itt a vidéken jobban is tetszik a kezdő fiatalság mint a berégzett matronaság; jobban a mell külső mint a hang belső terjedelme. Jobban emlékszünk Pepitara mint Hollossy Kornéliára. A szem hátyára a laudóbb kép képződik mint a fül dob hátyára, azért mégis az opera jobban vonz hiszen mi is tudná a szívet elragadni, mint a hang hullám?!

Ilyen philharmoniai kitalások mellett illeik a színházat draperirozni, hogy a gyengébb hang el ne tevedjen a páholyok mélyében; zajtalan csukódó székekről gondoskodni, hogy ne gixerezzenek az opera előadás alatt és mint a jó dugó esendesen ereszkedhessek még a százötven kilás hallgató is a zsöllye mélyébe. Különösen itt nálunk Debreczenben van azok a szűkség, a hol mindegy kevesebb a bizottság mint a hizottság.

Az elite közönség mindig jobban megerezteti a buzgyellárisát, a szingzagatónak kétség kívül több lesz a jövédelme es nekünk a vendeg szereplőkkel több az élvezet. Istenem, mennyibe is kerül a jó fül es kíváncsi szem! hát ha még Sz. Nagy Karoly ugy idővel repéralja a szűkséget!...

Nem, nem azt csak nem fogadhatja el a nemes város, hogy igazgató költőn... a város mindég gavalier volt, meg akkor midőn nem költött. Most tűnik ki csak, mennyire lefőzte a fő es székvárost, midőn egy királyunk egy napi nema fogadtatására kétszer annyit költött mint Budapest a három fejedlem 3 napi zajes szórakoztatására. No de ne feledjük ám, Debreczen a városok sorában a helyen áll, de hatóságának lojalitása első helyen van betáblázva, csak az a kár, hogy a lakos-

ságát hem tudja kimélni, eldobolhatná még az utolsó ingat is.

Es a városnak a színház diszítésére van pénze?... gavalieroskodik midőn mi reánk kiveti irgalmatlanul a 32% községi adót. Van bizony.

Került megint egy penészes sampányi dugó... 39.000 frtot találtak heverőben. — Heverőben?! megint találtak? Hát ha így tovább is kereszenek, nem ártandan a kincs-asatást tovább folytatni.

Ezer szerencse, hogy találtak, mert ujra meg adóztattak volna vagy 10%-ig. Nagy kegyesen kiván mondva, hogy a diszes javítások a közönség megterhelteése nélkül történnék; egy krajczárunkba sem került, mert ez a pénz ugy is el volt fejtve.

Hát kié vagy kié lett volna az kis öszszegecske? Hát a város nem a lakossága representálja? Egyébb sem kellene, hogy a lakosság azon nagyobb része is hozzájáruljon, mely egész télen át a nagy sar és sötétség miatt közlebebe sem juthat a nagy spectaculumnak.

Hát a 231 hold és 64 □ öl hadhzi birtok, mely eedig parlagon hevert és bizonyára nem provokálja a hatal szem kérdését, nem jó dugó lett volna egyre-másra, minek terbét mi rég viseljük. A hadhziak kéri e birtokot 10 évi rata lefizetésre, hát mi azt nem tudjuk, a magunk javára értékesíteni? Ugy látszik a Hortobágyról vettek az eszmét, és figyelemmel kísérnek a szomszédok a mi rossz gazdálkodásunkat.

Sok olyan árva földünk van még melyek jó dugók lehetnek volna a hivatalnokok fizetése javítására. Kezükre van bizva a sok birtok, miért nem használják ki jobban, és miért nem terhelik külön vele szokatlanul a lakoságot? A törzs vagyonnak kellene első sorban a város bel szűkségeit fedeznie és csak abnormis esetekben volna szabad a szűkséghez képest a városnak i d ó k ö z i községi adót kivetni. Mi már dugig vagyunk a dugó pásztogatással.

Sokan abban a nézetben voltak, hogy a jobb fizetéssel a qualifikációban nyerünk, de be csalódtak: mind a régi gazda szolgái. De meg nincs is oly nagy szükség a cséresre ha a főispán azt tartja magáról, mit XIV. Lajos francia király: l'etat c'est m i ! — Én vagyok az állam. Neki nincsen érdekében, hogy idegen szilánk elemeket verjen a tisztviselői testületbe, mikről könnyen meggyölne a baja. A szérumok még nagyon megbizhatlanok.

Hogy a hivatalnokok rosszul fizetettek bizonyítja a sok kedvezmény, miben örmeztől felfelé részesülnek. Az állam igaz a 40 évi szolgálat után teljes fizetéssel tovább honorálja őket, és lehet még 5-6 évig élvezik is, de a család a 40 év alatt mennyit nélkülözött!

Jobb fizetést adjatok a tetterős hivatalnoknak, hogy idejében gyermekeinek jobb nevelése által biztosítaná a keayerét es vele az államnak hasznosabb honfiakat. Mit zsigorgatunk szemfedőre valót... el a szemfenyvesztő nyugdíjjal!

A hivatalnok, kivált a kisebb családú mily könnyen biztosíthatná életét, vagy évi járadékot mar 25 év után, mivel a család többre menne, mint a nyomorult kegy díjjal, a'amizsnával.

Mért nem lepteti életbe az állam az altaános nyugdíjazást, mint Németországban, hol minden állami polgár kivétel nélkül 60 éves korában részesülhet. Hát az elszegényedett iparos, ki több adót fizet, mint a hivatalnok, miért ne élvezhetné a nyugdíjját? A nyugdíj kecségtetésével majd nem ingyen raboskodik a művelőbb osztály; pedig többnyire idő előtt roskadoznak össze a járom alatt.

Es pedig mily figyelem alatt állanak az állam munkasai?!... mily vak eszközei, rab szolgái az államnak a darabkr protekciós profuntért...

A nagy Hortobágyból be sok jó dugó kerülne! Kiszakasztva már belőle mint a po-

gácsát, a maradék tésztaból jutna még egy lángosra való. Darányi miniszter megígérte, hogy a pusztát majd áztatja, felő hogy addig a város elusztatja.

Hej a százados munkájában nemesdett polgárság ez eszén járjon, hogy ekéje ne a szánakozó évben szántson! Sok jó földet mar elkotyavetyeltünk, de ez már az utolsó.

Kit is éltesünk??!... repüljön hát a dugó!...

KÖZGAZDASÁG

Budapesti gabonatózsde

okt. 26

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u n a	kilós	Ar 100 kilg.	kilós	Ar 100 kilg.
Bánsági ó	76	—00—00	80	00.00—00.00
»	77	—00—00	81	00.00—00.00
»	78	—00—00	82	— — — —
Tiszavidéki ó	79	—00—00	—	12.90—12.10
»	76	2 40	12.50	80
»	77	12.55	12.60	81
Festvidéki ó	78	12.65	12.75	82
»	79	12.30	12.90	—
»	76	11.35	12.45	80
Fehérmegyei ó	76	12.50	12.55	81
»	78	12.60	12.70	82
»	79	12.70	12.85	—
Bácskai ó	76	11.45	12.55	80
»	77	12.60	12.65	81
»	78	12.70	12.80	82
Észak magy	79	— — — —	—	— — — —
»	78	— — — —	80	— — — —
»	79	— — — —	81	— — — —

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű	uj	70—72
» másodrendű	uj	8 35
»	uj	8 30
Árpa takarmánynak	uj	60—62
» égetni való	uj	62—64
» serfőzdei	uj	64—66
Zab	uj	39—41
Tengeri bánsági	uj	4 95
» más nemű	uj	4 35
Repcze bánsági	uj	12 20
		13 00

Sertésvásár.

okt. 26.

Kőbányai sertés piac. Szerbiai: Nehéz páronkint 320 kilógramm felüli sulyban 26—55 krajczárig, közép (páronkint 250—60 kilógramm sulyban) 53—54 krajczár Könnyű (páronkint 220 kilógrammig terjedő sulyban) 52—53 krajc ár.

Debreczeni városi színház.

Ujdonság! Csütörtökön, 1897. évi október hó 28-én
Folyó szám 27. **Ujdonság!** Bérlet 22.
itt először

Borus szerelem

Sziomű 3 felvonásban, írta: Giuseppe Giacosa Fordította: R a d ó Antal.

Személyek:

Giulis Scarli, ügyvéd	Vidor Dezső
Emma a neje	Fai Flóra
Gemma a lányuk	Lévay Ilonka
Ettora Arcieri gróf	Szeotés János
Fabricio fia	Komjáthy Janos
Rane ti, prokurator	Tanay Frigyes
Marta szobaleány	Cserényi Adél

Történi Oaszország egyik vidéki városában, napjainkban.

Rendes helyárak.

Kezdeté 7, vége egynegyed 10 óraker.

Holnap, pénteken 1897. okt. 29.

negyedszer bérlet szünetben

A kék asszony.

Operette 3 felvonásban. Zenéjét írta: Louis Varney.

CSARNOK.**A nőkről.**Irtta: **Karr Alfonz.**Francziából fordította: **lfj. Thót László.** 3

Egyike azon áldásoknak, melyekét a nők kétségkívül buzgó ájtatosságok miatt nyernek abban áll, hogy bizonyos tehetségeik igen magas fokra emelkednek. Így nagyon sokszor bámulom azon nők emlékezőtehetségét, akik rendszeresen eljárnak templomba vasár és ünnepnapokon. Nem csodálatos dolog-e hallani, midőn egy nő, aki másfelőráig út a templomban és keresztül lapozta minden könyvét anélkül, hogy egy sort is olvasott volna be, lőle, részletesen elmondja mindazon háromszáz nő öltözetét, kik vele egy-egy időben a templomban voltak. Nem feleli el sem a cipőket, sem a keztyűket, és az egyik vagy másik ájtatoskodó csipkét, vagy ékszereit nem fogja lecserélni egy másikéval. Ez mint említettem, nemcsak nagyszerű emlékezőtehetség, hanem bámulatosan kifejlődött látóérzetet is igényel, mert a mellette ülő buzgó nőknél kívül meg az előtte vagy mögötte ülőket sem feleli el és öltözetük legesekeiyebb részére is híven vissza fog emlékezni anélkül, hogy szemere lehetne vetni, hogy feltűnően megfordult vagy mozgott.

Miért festik női alakban a költők és festők az emberiség legnagyobb ostarait: a háborút, hűséget, dőghalált, Párhakát, Furiákat, Harpiákat és Syréneket és miért ábrázolják azokat női alakban a legszebb dolgokat: az erényt, igazságot, ájtatosságot jóé, temény, dicsőséget stb.

Ez onnan van, mivel a nők mindenben a végtelent érintik. A nő erénye és szépsége fenségesebb a férfiak erényénél és szépségénél, de egy rut és rossz nő rosszabb és rutabb, mint a legrosszabb és legrutabb férfi.

A moralisták általában vaskalaposak, a kik száműzik a szenvedélyeket, a helyett, hogy kormányoznak azokat; csak a füstöt bírják elfojtani és nem a tüzet. Száműzik a szerelmet s a költőknek — kikerül csak úgy felvállról beszélnek — tökéletes igazuk van ellenükben.

A szerelem eredete, oka és célja mindennek, ami nagy, szép és nemes. A köznapi ember a rege szerint azt hiszi hogy a szépség a szerelem anyja: pedig ellenkezőleg: a szerelem teremti a szépséget; a szerelem teszi érzelmdussá a tekintetet, bájosá a testet, bővössé az elmét és zengzetessé a hangot; a szerelem a nap, melynek sugarainál megnyílnak a nőnek virágai: a szerelem szüli a nemes dicsvágyat a szerelem szüli a lángeszt.

III.

(A toilette kérdés.)

A szépet a szép knek — mondja Shakespeare.

A nők ösztönszerű izléssel bírnak minden iránt, ami szép, elegáns, ragyogó és gazdag s ezen is esnek köszönhetjük az ipar és művészet nagy haladását.

Ezen ösztönszerű izlésen kívül a nők oly eszméket csatolnak piperékhez, melyek rendkívül művelik, sőt szenvedélylyé alakítják át ezen izlést.

A nők mindent a férfaktól nyernek; a férfiak azért adnak mindent a nőknek, mert

szeretik őket s azért szeretik, mert szépeknek találják őket. A férfiak vallomása nem elég a pipere a nők előtt oly adó, melyet bájaik törvényes uralmának fizetünk, hódolatunk jeléül.

E szerint a nők legnagyobb része nem elegszi meg vele, ha az ajándék gazdag és fényes, hanem kell, hogy kissé különc is legyen és hogy bebizonyítsa, hogy imádóik a bolondulásig szerelmeseik.

A ruhák a nők életét számos korszakra osztják. Ezen és ezen esemény akkor történt, mikor lilaszín barsony ruhám volt, a másik pedig akkor, midőn fehér a'lasz ruhát vettem. Vagy néha határozottabb dátumokat is fogunk hallani, például: Mikor először látott, szép ruha volt rajtam.

Folyt. köv.

5827 szám.
1897.**Figyelmeztetés.**

Folyó évi október hó 22-én ezen lapban kenyér és zabnak bérletileg való átadására vonatkozólag és pedig úgy a cs. és kir. közöshadsereg csapatai, valamint a hadtest kerület egyes álmásai-ban a m. kir. honvédség csapatai részére is — hirdetmény jelent meg.

Érdekeltek erre figyelmeztetnek.

A cs. és kir. 7. hadtest parancsnoksága.

EISLER IZIDOR

a főposta mellett

tudatja a n. é. közönséggel, hogy

női divatáru cikkekkel

rendkívül dusan el van halmozva

és minden áru

mesés olcsó árban

kapható.

Nőiruha varrótermemet

különös figyelembe ajánlom.

Őszi és téli

idényre a legujabb és legjobb minőségű

angol, francia és belföldi

gyapjuszövetek megérkeztek.

Kész férfi-, fiu- és gyermek-ruhák

melyek saját műhelyünkben a legjobb minőségű gyapjuszövetből és a legujabb divat szerint készültek, mindenkor legnagyobb választékban szabott ár mellett a legjutányosabban árusítjuk.

A nagyérdemű közönség és tisztelt vevőink szives pártfogását kérve, maradtunk

tisztelettel

Szedlák és Vámos

férfi szabók.

Eladó 2 drb. kitünő fajukopó, 3 és 5 éves, kan és szuka. Debreczeni területen helybeli vadászok által már kipróbált. Ertekezhetni a kiadóhivatalban.

388—402 kp.
1897.

Hirdetmény.

A Debreczen sz. kir. város által előállítandó lovassági laktsnya cseljaira igényelt következő területekre nézve: u. m.
az Ungvári örökösök tulajdonát képező 6692 sz. tjkövi 3892 hrzi; a Vasári István örökösei tulajdonát képező 1500, 4355 tjkvi 3893, 3894 a., 5685/b—a hrzi; a Papp Anna Kerekes Gezáné tulajdonát képező 3473 tjkv 3894 5 hrzi, illetve 3473 tjkvi és 3899 hrzi S. Nagy Károly örökösei tulajdonát képező 3474 tjkvi 3900 hrzi, Bikfalvi István tulajdonát képező 4353 tjkvi és 5685/6—b, 5685/7 hrzi, Gombos Julianna Juhász Józsefné tulajdonát képező 3469 tjkvi és 3887 hrzi; Hegedüs István és neje tulajdonát képező 4580 tjkvi és 3886 hrzi számok alatt a debreczeni tjkvben felvev területekre nézve a Nagym. keresk. m. kir. miniszter ur f. e. szept. hó 24 én kelt 59557 sz. rendeletével a kisajátítási eljárást az 1881 évi 41. tez. 33 §-a alapján elrendelvé, a kisajátítási terv és összeírás f. évi okt. hó 15-től 30-ig közszemlére a polgármesteri hivatalban kitétetett; a tárgyalás határid-jéül pedig a közg. bizottság által f. évi nov. hó 2-án d. e. 9 óra a városház nagytanácsstermében kitézetett.

Erről az érdekeltek oly felhívással értesítettek, hogy az 1881 évi 41. tez. alapján kiküldött bizottság ezen törvény 34 és következő §-ai alapján a kisajátítási terv megállapítása előtt akkor is érdemlegesen határoz, ha az érdekeltek közül senki sem jelen meg.
Debreczen, 1897 okt. 13.

A városi tanács.

Millenniumi kiállításon kitüntetve „Jó munkáért” NYÁRI JÓZSEF és FIAI

Budapest,
VI. Podmaniczky-utca 45.

Debreczen,
Nagytemplom előtti tér, kereskedelmi
akadémia mellett.

Festésre és vegyimosásra

felvállalnak a legjutányosabb áron mindenféle szinehagyott férfi-, női- és gyermekruhákat csipkét, szőnyeget és butorszöveteket, kőzímunkákat, keztyűket és mindenféle függönyöket stb.

Női toilletek egészben és felbontva festetnek.

Férfi ruhák egészben festetnek.

Vegyileg mosva és tisztítva mindenféle ruha egészben felbontatlan állapotban loss. Festésünk színtartó és nem fog, vegyileg mosott és tisztított tárgyak a szövet minősége szerint megújítva, azonnal használható állapotban adatnak vissza.

Gyászra szánt ruhák haladéktalanul festetnek feketére.

Gyár: Tiszafüred

Nagyvárad,

Gyöngyös,

Eger,

főut., Orsolya-zárda mellett.

Főtér.

Dobó-tér.

Gyűjttelepek az ország több részében.

LOHSE'S

Edelweilchen

A legremekőbb ibolyaillat, mely teljesen hasonlít a frissen szedett ibolya illatához.
Parfüm—Puder—Brillantine—Pipereviz—Szappan—Illatszerpárna.

GUSTAV LOHSE királyi udvari szállító
BERLIN W, Jägerstrasse 45/46.

Kapható minden illatszert-, diszmu- és drogua-üzletben, valamint az összes bel- és külföldi fodrázoknál.

Üzlet felosztás miatt.

Alkalmi vásárlás

! csak december 31-éig!

KASSOWITZ FÜLÖP

férfi- és gyermekruha raktárában

Hungária kávéházzal szemben.

Ne mulassza el senki ezen kedvező alkalmi vétel folytán szükségletét

bámulatos olcsó árban

beszerezni.

Üzlet felosztás miatt.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben, főpostával szemben.

Üzlet felosztás miatt.

Üzlet felosztás miatt.